

Lidt om skolehjemsamarbejde

I de første måneder af skoleåret har jeg deltaget i de fleste forældremøder på de enkelte årgange. Jeg har blandt andet talt om vigtigheden af den gode kommunikation mellem skole og hjem, og jeg har i den forbindelse henvist til de principper og vejledninger, der ligger på skolens hjemmeside: Princip for dialog mellem skole og hjem 2015 samt Usserød Skole – konflikthåndtering, også fra 2015.

Vi har nyligt været igennem forskellige ansættelses-runder, hvor flere ansøgere faktisk har læst de pågældende skrivelser og rost dem. Hvad gør man ikke for at få et job ☺

Samarbejdet har skiftet karakter

Da jeg selv gik i skole i "de glade 60'ere", som for øvrigt ikke altid var lige sjove, fandtes begrebet "forældrekonsultation". Vi elever var ikke indbudt, men spændt ventede vi på forældrenes tilbagekomst for at få tilbagemeldinger – ris eller ros.

Da jeg selv blev lærer i 80'erne brugte vi stadig betegnelsen konsultation, men det var blevet mere almindeligt, at eleverne deltog. Og på et eller andet tidspunkt forsvandt konsultationsbegrebet, og i stedet kom det mere neutrale og ligeværdige ord skolehjemsamtale.

Lidt historisk udvikling

For nylig var alle kommunens ledere på seminar, hvor vi som introduktion til resten af dagen hørte om udviklingen af den offentlige sektor, hvor folkeskolen naturligvis også spiller en stor rolle.

Vi hørte om, hvordan den offentlige sektor har udviklet sig fra at være et til tider tungt og magtfuldt bureaukrati, til nærmest at blive et serviceorgan for borgerne. Jeg har faktisk selv hørt betegnelsen "kunder" brugt om forældrene på skolen. Men nu går udviklingen videre, og den næste fase i historien om den offentlige sektor kaldes for New Public Governance, hvor den offentlige sektor ses som en "arena for samskabelse".

Om samskabelse i skolen

Ved ordet "samskabelse" skal vi forstå en ny form for samarbejde mellem kommune og borgere, mellem sygehus og patienter, mellem skole og forældre.

Naturligvis er der økonomi med i spillet. Vi er i den historiske situation, at vi som borgere har flere og flere forventninger til den offentlige sektor, men desværre er der færre og færre midler at gøre godt med. Derfor opstår der nye måder at gøre tingene på, hvor vi som borgere selv bliver aktivt inddraget i løsningerne. Eksempelvis oplever vi, at hospitalsindlæggelser tidsmæssigt bliver kortere, og i stedet bliver der lagt vægt på patientens egen aktive genoptræning.

I skolen har vi heldigvis tradition for at inddrage forældrene, når der skal sættes særlige tiltag i værk. Det kunne eksempelvis være en periode med intensiv læsning, hvor det er vigtigt med en fælles indsats fra skole og hjem.

Samskabelse ved nye udfordringer

I de senere år synes jeg, vi er stødt på nogle nye udfordringer omkring enkelte elevers deltagelse i skolens fællesskab, hvor udfordringerne er større og langt mere komplekse, end vi plejede at se dem. Denne kompleksitet nødvendiggør til tider, at vi må tænke mere ud af boksen. Og de vigtigste aktører i denne tænken-ud-af-boksen er naturligvis de voksne omkring barnet, der hver især og fra de forskellige synsvinkler kan sikre, at vi kommer hele vejen rundt i vores idegenerering og problemløsning.

Jeg synes begrebet "samskabelse" får en yderligere dimension, når det bruges i netop disse situationer, hvor det er alle aktørerne, der i fællesskab finder frem til den bedst mulige løsning – en løsning, ingen kunne have fundet frem til alene.

Fra "forældrekonsultation" til "samtale" o "samskabelse" er der godt nok sket en udvikling, og det er helt klart i den rigtige retning. God weekend - Flemming

"Alle skal have muligheden for at lykkes..."